

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

06 лютого 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 164/вс-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Устименко В.Є.,

членів Комісії: Луцюка П.С., Шилової Т.С.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Малашенкової Тетяни Михайлівни на зайняття вакантної посади судді Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду в межах процедури конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України 02 серпня 2018 року,

встановила:

Рішенням Комісії від 02 серпня 2018 року № 185/зп-18 оголошено конкурс на зайняття 78 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, зокрема 16 посад у Касаційному господарському суді.

Малашенкова Тетяна Михайлівна 14 вересня 2018 року звернулася до Комісії із заявою про проведення стосовно неї кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності здійснювати правосуддя в Касаційному господарському суді у складі Верховного Суду.

Комісією 08 жовтня 2018 року ухвалено рішення № 82/вс-18, зокрема, про допуск Малашенкової Т.М. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посади суддів Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року № 231/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання у межах конкурсу на зайняття 16 вакантних посад

суддів Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду 21 кандидата, зокрема Малащенко Т.М.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна), професійна етика та доброчесність.

Малащенко Т.М. 12 листопада 2018 року склала анонімне письмове тестування, за результатами якого набрала 89,25 бала. Згідно з рішенням Комісії від 13 листопада 2018 року № 257/зп-18 її допущено до виконання практичного завдання під час іспиту в межах кваліфікаційного оцінювання кандидатів на зайняття вакантних посад суддів Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 14 листопада 2018 року практичного завдання кандидат набрала 101,5 бала. Згідно з рішенням Комісії від 20 грудня 2018 року № 322/зп-18 її допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» в межах конкурсу на зайняття вакантних посад суддів Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка, зокрема, надає Комісії інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді), а за наявності відповідних підстав - висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі - Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Підпунктом 4.10.1 пункту 4.10 Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (з наступними змінами) (далі - Регламент), передбачено, що інформація щодо судді (кандидата на посаду судді) або висновок про

невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності надається до Комісії Громадською радою доброчесності не пізніше ніж за 10 днів до визначеної Комісією дати засідання з проведення співбесіди стосовно такого судді (кандидата на посаду судді).

Громадською радою доброчесності у передбачений Регламентом строк 26 січня 2019 року надано Комісії висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Малашенкової Т.М. критеріям доброчесності та професійної етики, затверджений 26 січня 2019 року.

У висновку Громадської ради доброчесності йдеться про те, що кандидат на посаду судді пов'язана з політичними силами і простежується вплив цього зв'язку на її кар'єру і діяльність. Кандидат в інший спосіб порушувала принцип політичної нейтральності.

Кандидат має стійкий зв'язок з Президентом України, його бізнес - структурами та політичною силою. З січня 2001 року по березень 2005 року вона працювала юрисконсульткою закритого акціонерного товариства «Укрпромінвст», пов'язаного з Петром Порошенком.

З березня 2005 року вона була директором, а потім співзасновником товариства з обмеженою відповідальністю «Столичний адвокатський альянс». Цю компанію заснували ОСОБА_1 та ОСОБА_2 - помічники колишнього депутата Верховної Ради України від «Партії Регіонів» Засухи Тетяни Володимирівни. Кандидат Малашенкова Т.М. відома тим, що надавала юридичні послуги компаніям, пов'язаним з бізнес - структурами заснованими Порошенком П.О.

Кандидат Малашенкова Т.М. також брала участь у політичній діяльності. Вона була кандидатом у народні депутати від партії «Блок Петра Порошенка» на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року. Виключена із виборчого списку лише 26 березня 2016 року.

Кандидат Малашенкова Т.М. 30 квітня 2015 року була призначена Президентом України членом Вищої ради юстиції. А вже через 8 місяців Указом Президента від 22 січня 2016 року їй присвоєно звання «Заслужений юрист України».

Громадська рада доброчесності вважає, що Малашенкова Т.М. стала членом Вищої ради юстиції не завдяки своєму авторитетові, а саме у зв'язку з тим, що надавала юридичні послуги бізнес - структурам, афілійованим з Порошенком П.О. та перебувала членом його політичної сили. А подальше швидке відзначення її Президентом України Порошенком П.О. засвідчує, що зв'язки з ним залишились і після призначення її членом Вищої ради правосуддя, що ставить під сумнів її політичну нейтральність та незалежність.

Кандидат Малашенкова Т.М. пояснила, що з січня 2001 року до початку

березня 2005 року працювала на посаді юрисконсульта ЗАТ «Концерн Укрпромінвест». З відкритих джерел, розміщених у мережі Інтернет вбачається, що цей концерн був заснований у 1993 році. У минулому це одна з найбільших фінансово - промислових груп України, що ліквідована у 2012 році. У квітні 2005 року до її складу входило понад 30 підприємств різних напрямків діяльності. Загальна кількість працівників на підприємствах концерну у 2007 році за даними, які містяться у мережі Інтернет, становила 31 528 осіб.

Малашенкова Т.М. працювала на посаді юрисконсульта і не входила до складу керівних органів чи керівних посад жодного підприємства концерну чи самого концерну, а була одним із тридцятитисячних працівників, які працювали у структурі цієї юридичної особи.

Надалі було утворено юридичну особу, в якій вона була одразу і співзасновником і директором до моменту призначення на посаду члена Вищої ради юстиції. Клієнтами ТОВ «Столичний адвокатський альянс» з 2005 до 2015 року була низка юридичних осіб. ТОВ «Столичний адвокатський альянс» здійснювало адвокатську діяльність та надавало правничу допомогу всім особам незалежно від політичної чи релігійної приналежності у різних господарських, земельних, цивільних справах та здійснювало захист у кримінальних провадженнях.

Кандидат Малашенкова Т.М. стверджує, що не була членом жодної політичної партії ні на момент призначення членом Вищої ради юстиції, ні на сьогодні.

Вона зазначила, що частина друга статті 53 Закону України «Про вибори народних депутатів України» визначає, що партія може висунути кандидатом у депутати особу, яка є членом цієї партії, або безпартійну особу, яка відповідно до статті 9 цього закону має право бути обраною депутатом, а тому мала правові підстави бути висунутою кандидатом у народні депутати партією не будучи членом партії. З виборчого списку її виключено за власною ініціативою.

Стосовно присвоєння почесного звання «Заслужений юрист України» кандидат пояснила, що відповідно до Закону України «Про Вищу раду юстиції», який діяв до 05 січня 2017 року, заборони члену Вищої ради юстиції бути нагородженим державними нагородами України, а також будь-якими іншими нагородами, відзнаками, грамотами не було.

У січні 2016 року їй присвоєно почесне звання «Заслужений юрист України». З питанням щодо представлення та відзначення державною нагородою України у встановленому законом порядку звернулась Всеукраїнська громадська організація «Незалежна асоціація телерадіомовлення».

У зв'язку з цим, представлення та відзначення державною нагородою України відбулося у встановленому законом порядку.

Стосовно твердження щодо призначення членом Вищої ради юстиції не завдяки своєму авторитету, а саме у зв'язку з наданням юридичних послуг бізнес - структурам, афілійованим з П.О. Порошенко кандидат пояснила, що згідно зі статтею 6 Закону України «Про Вищу раду юстиції» (у редакції, яка діяла на момент призначення) визначено, що Президент України призначає членів Вищої ради юстиції на підставі результатів відкритого конкурсу, положення про проведення якого затверджується Президентом України.

Відповідно до цього положення для проведення відкритого конкурсу з добору кандидатів утворюється конкурсна комісія у складі голови та чотирьох членів, які є визнаними фахівцями у галузі права, мають високу кваліфікацію і значний досвід роботи у галузі права, а також бездоганну професійну репутацію.

Вперше під час призначення Президентом України членів Вищої ради юстиції проводився відкритий конкурс, коли всі кандидати відомі заздалегідь, і громадськість мала можливість ознайомитися з їх біографіями, професійним досвідом, деклараціями про доходи та майно тощо та висловити свою думку щодо будь-яких питань, які стосуються того чи іншого кандидата, надати конкурсній комісії будь-яку додаткову інформацію.

Отже, конкурс із добору відбувся у межах прозорості, відкритої процедури під контролем громадськості конкурсною комісією у складі п'яти осіб, а не одноособово Президентом України.

З відкритих джерел вбачається, що Малашенкова Т.М. приймала участь у цьому конкурсі.

У висновку Громадської ради доброчесності зазначено, що кандидат допускала дії, бездіяльність, ухвалювала рішення, обумовлені політичними мотивами, корпоративною солідарністю, маніпулюючи обставинами чи законодавством. Кандидат Малашенкова Т.М. покривала недоброчесну та неетичну поведінку колег, нехтуючи відповідальністю не лише за свою поведінку, а за діяльність системи правосуддя загалом. Як член Вищої ради правосуддя кандидат брала участь у розгляді справ відповідно до Закону України «Про відновлення довіри до судової влади» щодо суддів, які ухвалювали рішення стосовно учасників акцій протестів під час Революції Гідності.

Про вплив на суддів під час Революції Гідності з метою ухвалення неправосудних рішень свідчать чимало фактів. Зокрема, відомо, що у рамках кримінальних проваджень, які розслідуються Генеральною та регіональними прокуратурами, встановлено факти впливу на голів судів керівництвом Адміністрації Президента, головами суду, втручання в автоматизовану систему документообігу справ. Кандидат входила до складу Вищої ради правосуддя при

розгляді скарги Дев'ятка В.В. на рішення Першої дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя, якою було встановлено наявність істотних порушень у діях Дев'ятка В.В., але закрито провадження у зв'язку із закінченням строку. Рішенням Вищої ради правосуддя від 14 листопада 2017 року скарга Дев'ятка В.В. була задоволена. Вища рада правосуддя визнала, що порушення, які допустив Дев'ятко В.В., не є істотними. Водночас було проігноровано клопотання представника скаржників про виклик для надання пояснень фактам тиску на колишнього голову Оболонського районного суду міста Києва та діючого члена Вищої ради правосуддя Мамонтову І.Ю. Цим самим Вища рада правосуддя ухилилась від дослідження питання про вплив на в.о. голови суду Дев'ятка В.В. адміністрацією Президента Януковича В.Ф. та не встановила причин та мотивів порушень, які допустив Дев'ятко В.В. під час розгляду справ щодо учасників Революції Гідності. Окремої думки кандидат Малашенкова Т.М. у цій справі не висловлювала, а отже, погодилася з таким рішенням Вищої ради правосуддя.

Перебуваючи на посаді члена Вищої ради правосуддя, вона не лише не докладала зусиль для дослідження цих фактів з метою викриття незаконного впливу в рамках дисциплінарних проваджень щодо конкретних суддів та при здійсненні інших повноважень, але й причетна до прийняття рішень, які, під кутом зору стороннього спостерігача, обумовлені корпоративною солідарністю та сприяли ухиленню суддів, які ухвалювали очевидно свавільні рішення, від відповідальності.

Кандидат Малашенкова Т.М. також брала участь у прийнятті рішень щодо відмови у притягненні до відповідальності інших «суддів Майдану».

Формальною підставою для більшості рішень Вищої ради правосуддя про відмову у притягненні «суддів Майдану» до відповідальності є вплив відповідного строку. Малашенкова Т.М. була доповідачем в окремих справах і саме від неї залежав строк розгляду цих справ.

Також, на думку Громадської ради доброчесності, кандидат Малашенкова Т.М. причетна до ухвалення незаконних рішень Вищої ради правосуддя, що громадськістю небезпідставно сприймається як переслідування суддів, які своїми рішеннями чи діями виступили проти негативних явищ у судовій системі. Малашенкова Т.М. причетна до рішень, які сприймаються суспільством як затягування процесу притягнення до відповідальності суддів, дії яких істотно підривають авторитет правосуддя.

Кандидат Малашенкова Т.М. пояснила, що нею не вчинялися дії для виявлення фактів впливу на суддів під час Революції Гідності, зокрема під час розгляду скарги судді Оболонського районного суду міста Києва Дев'ятка В.В. Відповідно до пункту 5 частини першої статті 20 Закону України «Про Вищу

раду правосуддя» член Вищої ради правосуддя має право у визначених цим законом випадках висловлювати письмово окрему думку щодо рішень Вищої ради правосуддя чи органів Вищої ради правосуддя, до складу яких він входить. Висловлення окремої думки є правом, а не є обов'язком члена Вищої ради правосуддя. Відсутність окремої думки жодним чином не може свідчити про повну згоду з усіма мотивами та аргументами, наведеними у прийнятому рішенні, та бути беззаперечним доказом погодження з прийнятим рішенням.

Кандидат Малашенкова Т.М. наголошує, що Вища рада правосуддя є колегіальним органом, а її рішення ухвалюються більшістю членів Вищої ради правосуддя у спеціальному приміщенні (нарадчій кімнаті), і, на її переконання, висловлення письмової окремої думки розкриває таємницю нарадчої кімнати особливо тоді, коли рішення приймаються таємним голосуванням.

Згідно з частиною п'ятою статті 2 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» заяви, щодо яких Тимчасова спеціальна комісія не прийняла рішення до закінчення своїх повноважень, передаються до Вищої ради юстиції для продовження їх розгляду за загальною процедурою.

У 2016 - 2017 роках з Тимчасової спеціальної комісії до Вищої ради юстиції надіслано для розгляду за загальною процедурою заяви стосовно зазначених у висновку Громадської ради доброчесності суддів, оскільки вказана комісія не прийняла рішення щодо них до закінчення своїх повноважень.

Дисциплінарне стягнення до судді відповідно до положень статті 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», у редакції, що діяла з листопада 2013 до квітня 2014 року, могло бути застосовано не пізніше шести місяців після виявлення проступку, не враховуючи часу тимчасової непрацездатності або перебування його у відпустці, але не пізніше року з дня вчинення проступку.

З огляду на положення статті 58 Конституції України щодо зворотної дії закону в часі при вирішенні питання про наявність (відсутність) підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності дисциплінарні органи керуються діями, визначеними як дисциплінарні порушення судді на час вчинення суддею дій, щодо яких проводилася перевірка.

Таким чином, в усіх матеріалах, переданих Тимчасовою спеціальною комісією до Вищої ради юстиції у 2016 - 2017 роках, та тих, що стосувалися дій суддів з листопада 2013 до квітня 2014 року, вже були пропущені строки накладення дисциплінарних стягнень. У зв'язку із наведеним у разі виявлення у таких випадках у діях суддів ознак дисциплінарних проступків дисциплінарний орган був позбавлений можливості притягнути їх до дисциплінарної відповідальності.

Кандидат Малашенкова Т.М. зауважила, що низка наведених у висновку Громадської ради доброчесності справ «суддів Майдану» були предметом розгляду Вищою радою юстиції у 2015 - 2016 роках. Рішення приймалися за результатами обговорення матеріалів справи в нарадчій кімнаті шляхом таємного голосування. Вказані рішення не були прийняті одногосно. Під час розгляду дисциплінарних справ стосовно «суддів Майдану» вона вживала усі можливі заходи в межах повноважень, передбачених законом, для виявлення обставин, які призвели до ухвалення суддями рішень щодо учасників акцій протесту під час Революції Гідності.

У висновку Громадської ради доброчесності зазначено, що кандидат значно занизила вартість задекларованого майна.

Так, відповідно до декларації кандидата за 2016 рік 08 грудня 2014 року вона придбала автомобіль Lexus RX 350 2007 року випуску за 130 000 гривень. На сьогодні такі автомобілі коштують від 400 000 гривень, що свідчить про відображення заниженої вартості купівлі автомобіля.

Кандидат 03 червня 2014 року спільно з чоловіком набули квартиру у місті Києві площею 51,1 квадратних метри, вартістю 228 850 гривень, еквівалентною 15 256 доларів США за курсом на час придбання, що не відповідає ринковим цінам на нерухомість у місті Києві.

Кандидат Малашенкова Т.М. не пояснила переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (її, членів сім'ї чи близьких осіб) і легальні доходи.

Кандидат Малашенкова Т.М. 30 квітня 2015 року призначена членом Вищої ради юстиції Президентом України та склала присягу члена цього органу. До цього на державній службі не перебувала, вела адвокатську і підприємницьку діяльність. Досьє містить відомості лише про доходи в 2013 році, які становили 269 150 гривень, 2014 році - 434 550 гривень, 2015 році - 178 830 гривень, 2016 році -308 468 гривень, 2017 році -2 881 085 гривень, та частину 2018 року - 1 734 677 гривень (останні два роки зарплата у Вищій раді правосуддя).

Кандидат Малашенкова Т.М. одружена з 2010 року з Бойком Володимиром Васильовичем, стосовно якого з відкритих джерел виявлена інформація, що він працює в Інституті серця МОЗ України та є лікарем-ендоскопістом, хірургом вищої категорії, має науковий ступінь кандидата медичних наук. Дохід чоловіка становив за період 2013 - частина 2018 року 1 352 285 гривень. Відомості про попередні доходи відсутні.

Також Малашенкова Т.М. набула значну кількість майна, джерела походження якого невідомі.

У 2013 році мати кандидата набула земельну ділянку площею

0,1187 гектара та житловий будинок площею 141,30 квадратних метрів у селищі Пісківка Бородянського району Київської області.

У 2016 році мати кандидата придбала квартиру в центральній частині міста Києва в новобудові (житловий комплекс «ІНФОРМАЦІЯ_1» площею 122,80 квадратних метри.

Дохід матері за 2013 - 2018 роки становив лише 14 280 гривень.

У декларації за 2016 рік кандидат Малашенкова Т.М. зазначила наявність готівкових коштів у розмірі 125 300 доларів США, походження яких також невідоме.

У 2017 році кандидат декларувала наявність готівки в розмірі вже 165 300 доларів США, які з'явилися попри здійснення витрат на придбання майна, описаного вище, включаючи придбання на початку року автомобіля Land Rover Discovery Sport.

Кандидат кілька разів на рік відвідує у курортні місцевості переважно європейських країн, що свідчить про додаткові витрати.

Набуття майна на суми, що перевищують розмір легального доходу кандидата і членів його родини, отриманих з невідомих джерел, ставить під сумнів доброчесність Малашенкової Т.М.

Питання у Громадській ради доброчесності викликає спосіб набуття кандидатом земельної ділянки площею 0,1497 гектара у селі Перше Травня, Обухівського району Київської області.

Кандидат Малашенкова Т.М. пояснила, що усе майно, яким володіє вона особисто, члени її сім'ї, набуто до призначення її на посаду. Окрім автомобіля Land Rover Discovery Sport 2017, який зареєстровано у 2017 році.

Ні вона, ні члени її сім'ї не обіймали посад у державних органах, органах місцевого самоврядування та інших органах влади.

Водночас, як свідчать записи у трудовій книжці, свою трудову діяльність кандидат розпочала з вересня 1997 року.

Вона працювала за сумісництвом, а з 2006 року також займалась і підприємницькою діяльністю, від здійснення якої отримувала доходи.

Відтак дохід від підприємницької діяльності до 2014 року включно становив приблизно 3 508 493,00 гривні. Дохід з 2015 до 2018 року становив приблизно 6 591 473,00 гривні. Таким чином, орієнтована сукупна сума доходу - 10 099 966 гривень.

Указана сума доходу не включає дохід у вигляді заробітної плати як за основним місцем роботи, так і за сумісництвом, процентів за банківськими вкладками, дохід від відчуження нерухомого майна тощо, які були отриманні до моменту призначення на посаду. Дохід чоловіка за період з 2013 року до частини 2018 року становить приблизно 1 353 285,00 гривень.

Указана сума сукупного доходу не включає дохід від відчуження рухомого майна (транспортних засобів, процентів за банківськими вкладками та інше).

Також кандидат Малашенкова Т.М. зазначила, що з метою уникнення знецінення гривні накопичення нею особисто та членами її родини здійснювались здебільшого в іноземних валютах. Вона зауважила, що навіть приблизний підрахунок цифр вказує на достатньо високий рівень доходу як її особистого, так і чоловіка.

Особисті доходи, доходи чоловіка надавали можливість кандидату здійснювати грошові накопичення. Крім того, у період до 2014 року нею відчужувались належні на праві особистої власності об'єкти нерухомості. Так, у 2012 році відчужено квартиру за ціною 1 299 240 гривень. Факт належності їй квартири та подальше її відчуження підтверджується матеріалами досьє. Паперова форма декларації не передбачала графи «готівкові кошти». Електронна форма декларації передбачає таку графу. Отже, з моменту виникнення обов'язку подавати електронну декларацію нею вказувалась наявна сума заощаджень.

Батьки кандидата є пенсіонерами. Водночас вони мають значний трудовий стаж. За час, що працювали, батьки змогли накопичити заощадження. Вказані гроші тривалий час (до середини 2014 року включно) батьки розміщували на депозитних рахунках у різних банках під відсотки. Вони не працювали у державних органах, не обіймали посади в органах місцевого самоврядування.

Згідно з пунктом 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у випадку отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критеріїв особистої компетентності, соціальної компетентності, професійної етики та доброчесності.

Дослідивши висновок Громадської ради доброчесності, пояснення кандидата та додані до них документи, Комісія не вбачає підстав для оцінювання кандидата за критеріями професійної етики та доброчесності у 0 балів та дійшла висновку, що Малашенкова Т.М. підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Касаційному господарському суді у складі Верховного Суду.

Відповідно до підпункту 4.10.8 пункту 4.10 Регламенту за результатами співбесіди Комісія у складі колегиї ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді. Рішення про підтвердження здатності судді

(кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді набирає чинності з дня ухвалення цього рішення у разі, якщо воно буде підтримане не менше ніж одинадцятьма членами Комісії згідно з абзацом другим частини першої статті 88 Закону.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням та Регламентом, Комісія

вирішила:

визнати Малащенко Тетяну Михайлівну такою, що підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Касаційному господарському суді у складі Верховного Суду.

Рішення набирає чинності відповідно до абзацу третього підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту.

Головуючий

В.Є. Устименко

Члени Комісії:

П.С. Луцюк

Т.С. Шилова